



Font del torrent de Santa Magdalena

Les Masies de Roda

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Península de Salou, 08510.
Emplaçament	Al nord-oest de la Vil·la Annie, als peus del torrent que creua la colònia

Coordenades:

Latitud:	41.97426
Longitud:	2.31659
UTM Est (X):	443379
UTM Nord (Y):	4647144

Classificació

Número de fitxa	08116-85
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	La part exterior de la font està malmesa.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	ZEP (POUM, DOGC 5163 de 1/7/2008)
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	08115A00600018
Fitxes associades:	
<u>Colònia Salou-Baurier</u>	
Autoria de la fitxa	Jacob Casquete Rodríguez
Data de registre de la fitxa:	dc., 12/05/2010 - 02:00

Descripció

Font natural que es troba al marge esquerre del torrent que creua la colònia Salou. La font es troba en una entrada natural en un paret de la roca que dona pas a una piscina natural plena d'aigua. Cal mencionar que, tot i que l'entrada és natural, l'exterior està obrat amb maons creant l'emmarcament per una porta, encara que aquesta està desapareguda. En aquest tram el torrent està obrat i han creat bells desnivells a mode de cascades amb basses on s'acumula l'aigua entre salt i salt. També s'han excavat diverses escales a la pedra natural. A migjorn de la font, el conjunt es completa amb passera d'arc recte bastida amb lloses i pedres desbastades sense lligar, i que es sostén per un pilar rectangular. Aquesta dona accés a la font si es vé des de la Vil·la Annie Marie.

Observacions:

ZEP Zona d'especial interès del patrimoni ecològic i paisatgístic (art. 138 de les Normes Urbanístiques, POUM Les Masies de Roda 2008).

Història

No es tenen referències històriques concretes d'aquest immoble, encara que la seva història va lligada amb la de la colònia Salou-Baurier. La colònia Salou-Baurier és un complex industrial tèxtil i residencial emplaçat a riba dreta del Ter. Fou fundada per la societat Baurier Germans el 6 d'abril de 1964 després que aquests adquirissin la finca anomenada el Molinet de Salou. Immediatament després d'aquesta compra es començà a construir la fàbrica i les primeres cases destinades als treballadors. Amb la mort del fundador monsieur Pierre el 1879 la societat canvia de nom en honor a ell i es passà a anomenar-se P. Baurier i Fill. Poc a poc es varen ampliar les construccions de dins la colònia. Vers el 1880 s'erigí una passera feta de taulons sobre el riu Ter que connectava Roda de Ter amb la fàbrica reduint el seu recorregut a un quilòmetre escaig. Posteriorment, però encara dins del segle XIX, s'erigiren sota la direcció d'Antonin Baurier la capella, l'escola, el cafè, la sala de festes, l'economat, el forn de pa i cal Guarda, entre d'altres. El 1900 la societat tornà a canviar de nom per passar a denominar-se Fills i Nét de P. Baurier, quan Antonin Baurier incorporà al negoci familiar el seu germà petit Enric i el seu fill Pierre. A més a més, aprofità el moment de bonança per començar edificar torres residencials com el Castell Nou (1901) que fou la primera seguida pel la Vil·la Antonina (1914), encarregada pel matrimoni format per Jean Azéma i Antonina Baurier. Aquest període d'esplendor fou continuat per l'eufòria i esperança que portà el nou règim república durant els anys de la Segona República. Malauradament l'esperança de major justícia i igualtat social es veié truncada per les penalitats de la Guerra Civil (1936-39). Durant aquest temps el propietaris es refugiaren a França i el control de la fàbrica fou liderat per un comitè de treballadors. Com a molts altres llocs, la fàbrica es troba mancada d'homes i durant el conflicte la capella Salou, així com la Ermita de Santa Magdalena foren cremades. L'any 1939, acaba la guerra, la colònia passà a ser Societat Anònima, anomenant-se Industrial Baurier S. A. El 1940 la colònia patí un fort aiguat que provocà destrosses en la fàbrica. Fruit d'això s'hagué de reconstruir alguns habitatges, així com la passera i la fàbrica, que durant les reparacions s'aprofità per engrandir-la. Vers el 1949 Don Joan Baurier ordenà construir la darrera de les residències colonials, la Vil·la Anne Marie. Amb aquesta ja sumaven una quinzena de edificacions: 10 edificis entre cases i blocs destinats als treballadors, les tres torres Baurier esmentades, la capella, l'escola, l'economat, el forn de pa, el cafè i la sala de festes. La fàbrica tancà el 1963, 99 anys després de la seva fundació. Poc abans de tancar la colònia Salou el padró municipal tenia registrats 203 treballadors que hi residien i 58 més en els masos disseminats de la zona.

Bibliografia

H. M. TALLER D'ARQUITECTURA I CONSTRUCCIÓ S. L (2008): "Catàleg de béns d'interès històric arquitectònic i paisatgístic". POUM de Les Masies de Roda de 30 de abril de 2008, Vic. ROVIRA I MONTELLS, J.M. (2003): La Colònia de Salou (1864-1963). Heretat Baurier. Edita l'Ajuntament de Roda de Ter, Roda de Ter. ROVIRA I MONTELLS, J. M. (2005): "Les Masies de Roda. Història del nostre poble". Edita l'Ajuntament de les Masies de Roda, Les Masies de Roda.



